

Kendelse af 18. august 2009 (J.nr. 2009-0018545)

Afgift som følge af for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet.

Årsregnskabsloven §§ 151 og 152.

(Johnny Kofoed-Jensen, Marianne Fog Jørgensen og Steen Mejer)

Ved skrivelse af 12. januar 2009 har K klaget over, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved skrivelse af 9. januar 2009 har pålagt ham som bestyrelsesmedlem i A A/S en afgift på 3.000 kr. for ikke rettidig indsendelse af selskabets årsrapport for 2007.

Sagens omstændigheder:

A A/S har kalenderåret som regnskabsperiode. Den 24. april 2008 fremsendte styrelsen et erindringsbrev om indsendelse af selskabets årsrapport for 2007. Da årsrapporten ikke var modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden den i årsregnskabslovens § 138, stk. 1, 2. pkt., fastsatte frist på 5 måneder efter regnskabsårets udløb, sendte styrelsen i henhold til lovens § 150 den 23. juni 2008 en skrivelse til bestyrelsen for A A/S på selskabets registrerede adresse med påkrav om at modtage årsrapporten senest 3. juli 2008. Styrelsen meddelte samtidigt, at såfremt årsrapporten blev modtaget senere, ville hvert medlem af selskabets øverste ledelse blive pålagt en afgift for overskridelse af indsendelsesfristen i medfør af årsregnskabslovens §§ 150-152. Styrelsen meddelte endvidere, at såfremt årsrapporten ikke blev modtaget senest den 21. juli 2008, ville styrelsen uden yderligere varsel anmode skifteretten om at tvangsopløse selskabet, jf. årsregnskabslovens § 150, stk. 3. Ved skrivelse af 25. august 2008 anmodede styrelsen [skifteret] om at opløse selskabet i medfør af aktieselskabslovens § 117, jf. § 118, idet styrelsen ikke havde modtaget selskabets årsrapport for 2007. Selskabets bestyrelse blev ved skrivelse af samme dato orienteret om styrelsens skrivelse til skifteretten. Den 25. september 2008 modtog styrelsen årsrapporten, og ved skrivelser af 9. januar 2009 pålagde styrelsen under henvisning til årsregnskabslovens § 151, stk. 3, bestyrelsesmedlemmerne hver en afgift på 3.000 kr. K har den 12. januar 2009 klaget over den afgift, han er blevet pålagt.

I klageskrivelsen af 12. januar 2009 har K anført:

"...

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (E&S) har med brev af 9. januar 2009 ... meddelt mig, at jeg som bestyrelsesmedlem i A A/S er blevet pålagt at betale en afgift på DKK 3.000 under henvisning til, at selskabets årsregnskab for 2007 er blevet for sent indleveret til E&S. Jeg har betalt afgiften, men anmoder hermed af principielle årsager Erhvervsankenævnet om at foranledige, at E&S fritager mig for afgiften og returnerer det nævnte beløb til mig, idet jeg med henvisning til Årsregnskabslovens § 163 stk. 1 er af den opfattelse, at hverken det legale eller moralske grundlag for at pålægge mig afgiften eksisterer.

Min anke skal begrundes som følger:

A A/S er et dansk "speciel-purpose" holdingselskab for 3 russiske selskaber, inden for hvilke et udviklingsorienteret projekt med henblik på at producere fryse- og køleskabe i den russiske eksklave Kaliningrad forsøges gennemført. 90% af aktierne i A A/S ejes af B A/S ..., og de øvrige 10% ejes af C [fond]. B A/S, der er arvtager til aktiverne og aktiviteterne i D A/S (nu "E A/S under konkurs") ..., er et selskab i de brasilianske B-koncern med hovedsæde i Sao Paulo. C [fond] har status som en selvstændig fond under det danske [offentlig instans]. Jeg er ansat af C og er som sådan nomineret som dennes repræsentant i A A/S' bestyrelse. Understøttet af C forsøger den brasilianske koncern via sit danske datterselskab at få det udviklingsorienterede projekt i Kaliningrad på ret køl igen efter vanskelighederne for projektet i forbindelse med D A/S' konkurs. Dette danner den svære baggrund for begivenhederne, der ledte op til forløbet om det for sent indleverede 2007-årsregnskab for det danske holdingselskab, som jeg vedlægger dokumentation for, og som jeg i det følgende skal skitsere så kort som muligt.

Som dokumenteret ... kommunikerede A A/S' direktør F (fysisk placeret i Kaliningrad) og jeg om det endelige udkast til årsregnskab 2007 per mail igennem hele maj måned 2008, idet jeg herudover telefonisk adskillige gange mindede F og mine brasilianske bestyrelseskollegaer om den danske indsendelsesfrist for årsregnskaber. Som det ses af vedlagte

mail-sekvens, afsluttedes kommunikationen foreløbigt med, at direktøren med mail af 27. maj 2008 meddeler mig, at han vil forsøge at færdiggøre årsrapporten hurtigt (på engelsk: "I will try to make it fast."). Med min svarmail, der afsendes tidligt om morgenen den 29. maj 2008, siger som bestyrelsesmedlem o.k. til udkastet og måtte gå ud fra, at regnskabet indsendes til E&S rettidigt inden udgangen af maj måned eller i hvert fald inden modtagelsen af et eventuelt "påkravsbrev" fra E&S (jfr. Årsregnskabslovens § 150).

Den 13. juni 2008 bliver jeg som kontaktperson for C som aktionær i A A/S ringet op af én af A A/S' eksterne revisorer, der af A A/S' direktion er blevet bedt om hurtigst muligt at forberede formalia re godkendelse og indsendelse til E&S af A A/S' årsregnskab for 2007. Det aftales, at der hurtigst muligt gennemføres en (papir)generalforsamling i A A/S specielt med henblik på formel aktionærgodkendelse ... og indsendelse af årsregnskabet. Bemærk at jeg allerede den 29. maj 2008 som bestyrelsesmedlem har godkendt årsregnskabet. Med datoen 16. juni 2008 udsteder C på min foranledning en fuldmagt til mig selv til at repræsentere Fonden ved (papir)generalforsamling i A A/S den 25. juni 2008 Jeg bliver hermed på ny foranlediget til at antage, at A A/S' 2007-regnskab nu endelig og senest umiddelbart efter den berammede generalforsamling den 25. juni 2008 indleveres til E&S.

I ovennævnte brev af 9. januar 2009 fra E&S nævnes det, at A A/S af E&S har fået tilsendt et påkravsbrev dateret den 23. juni 2008 bl.a. med en frist til den 3. juli 2008 til indsendelse af årsregnskabet for A A/S. Bemærk at jeg imidlertid ikke på nogen måde inden en rimelig frist bliver orienteret om dette påkravsbrev og dermed ikke har kunnet reagere på det.

Eksistensen af påkravsbrevet erfarer jeg først den 28. august 2008, med hvilken dato jeg modtager en alarmerende mail ... fra bestyrelsesmedlem i A A/S G (fysisk placeret i Sao Paulo), der samtidig er øverste økonomiansvarlig i B-koncernen. Indholdet af mailen taler for sig selv, men essensen af mailens indhold er, at G uopfordret påtager sig hele ansvaret for, at A A/S' 2007-regnskab ikke er blevet indleveret rettidigt.

Under henvisning til Årsregnskabslovens § 152 og til at selskabets undladelse med at indsende sit årsregnskab ikke kan tilregnes mig hverken som groft eller simpelt uagtsomt, jfr. Ovenstående, anmoder jeg om at blive fritaget for at skulle betale afgift i forbindelse med A A/S' for sene indsendelse af selskabets 2007-regnskab. Det af mig indbetalte beløb på DKK 3.000 bedes tilbagebetalt på min konto ... hos H A/S."

I anledning af klagen har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i en redegørelse af 4. marts 2009 udtalt:

"...

Sagens retlige omstændigheder

Det fremgår af årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 4. pkt., at hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for de i loven fastsatte frister.

Videre fremgår det af ÅRL § 138, stk.1, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C og D uden ugrundet ophold efter godkendelsen skal indsende den reviderede og godkendte årsrapport til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. § 3, stk. 1, og § 7. Årsrapporten skal være modtaget i styrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Er årsrapport eller undtagelseserklæring ikke modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, når fristen i § 138, stk. 1, 2. pkt., er udløbet, sender styrelsen et brev med påkrav til virksomhedens ledelse på virksomhedens adresse med anmodning om at indsende virksomhedens årsrapport eller undtagelseserklæring, jf. årsregnskabslovens § 150, stk. 1, 1. pkt.

I påkravsbrevet angives en frist på 8 hverdage fra brevets datering til indsendelse af årsrapport. Modtages årsrapporten eller undtagelseserklæringen i styrelsen inden udløbet af denne frist, foretager styrelsen ikke yderligere som følge af forsinkelsen, jf. årsregnskabslovens § 150, stk. 2.

Såfremt den angivne frist overskrides, fremgår det af ÅRL § 151, stk. 1-3, at:

"Modtages årsrapporten eller undtagelseserklæringen efter udløbet af fristen på 8 hverdage fra påkravsbrevets datering, jf. § 150, stk. 2, pålægger Erhvervs- og Selskabsstyrelsen hvert medlem af virksomhedens øverste ansvarlige ledelse henholdsvis hver filialbestyrer en afgift.

Stk. 2. Afgiften beregnes fra udløbet af fristen i § 138, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Afgiften udgør 500 kr. pr. ledelsesmedlem henholdsvis filialbestyrer for 1. påbegyndte måned, i alt 2.000 kr. for 2. påbegyndte måned og i alt 3.000 kr. for 3. påbegyndte måned. Afgiften kan højst udgøre 3.000 kr. pr. ledelsesmedlem henholdsvis filialbestyrer."

Under ganske særlige omstændigheder kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen helt eller delvis fritage et ledelsesmedlem eller en filialbestyrer for betaling af afgift efter § 151, hvis den pågældende kan godtgøre over for styrelsen, at han eller hun har søgt at fremme indsendelsen m.v., og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges ham eller hende til last, jf. årsregnskabslovens § 152, stk. 1.

Det fritager ikke i sig selv det enkelte ledelsesmedlem for ansvar, at det ansvarspådragende forhold er begået af virksomhedens ansatte, rådgivere eller lignende, jf. årsregnskabslovens § 152, stk. 2.

Af bemærkningerne til ÅRL § 152, fremgår en række tilfælde, der i sig selv ikke berettiger til fritagelse for afgift. Eksempelvis fremgår:

"..at ledelsesmedlemmet ikke har fået kendskab til påkravsbrevet inden udløbet af påkravsfristen i lovforslagets § 150, stk. 2.

Usikkerhed omkring opgørelsen af regnskaber berettiger heller ikke i sig selv til afgiftsfrigtelse, uanset hvad grunden hertil måtte være. I så fald må der oplyses om usikkerheden i års rapporten. Af hensyn til kreditorer og investorer er det netop særlig vigtigt, at årsrapporten offentliggøres rettidigt i denne situation."

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at fritagelsesmuligheden tænkes anvendt på, hvad der kan betegnes som "ganske upåregnelige forhold". Derudover er fritagelsesmuligheden generelt betinget af, at forholdet kan dokumenteres overfor styrelsen.

Styrelsens udtalelse

...

Såfremt der foreligger ganske særlige omstændigheder kan styrelsen, jf. ÅRL § 152, stk. 1, helt eller delvis fritage det enkelte ledelsesmedlem for betaling af afgift. Denne bestemmelse er rettet mod "ganske upåregnelige forhold". Det er selskabets ledelse, der har ansvaret for, at regnskabsudarbejdelse og -godkendelse er tilrettelagt således, at selskabets årsrapport kan indsendes i rette tid. Selskabets ledelse kan ikke fraskrive sig dette ansvar ved at henvise til korrespondance foretaget i maj 2008. Styrelsen har bemærket, at K afsendte den første mail den 6. maj 2008. Den næste mail som afsendes er den 29. maj 2008. I mellemtiden er der intet sket i sagen. Efter det oplyste, afholdes den 25. juni 2008 en såkaldt "papir generalforsamling". Styrelsen modtager den godkendte årsrapport den 25. september 2008, hvilket er tre måneder senere end godkendelsesdatoen.

Klager har efter det oplyste, intet foretaget sig for at følge op på generalforsamling, herunder at sikre sig, at årsrapporten blev indsendt.

Styrelsen har i den foreliggende sag noteret sig, at baggrunden for den forsinkede indsendelse af årsrapporten angives at skyldes konkursen i D A/S og de heraf medfølgende begivenheder. Dette kan ikke begrunde afgiftsfrigtelse, jævnfør de ovenfor citerede lovbemærkninger.

..."

Ved skrivelse af 11. marts 2009 har K yderligere anført:

"...

Redegørelsen foranlediger mig til at komme med følgende bemærkninger og yderligere oplysninger/dokumentation:

1. I andet afsnit på side 1 i Redegørelsen står der, at min anke ikke giver "styrelsen anledning til at trække de pålagte afgifter tilbage". Brugen af flertalsformen "afgifter" i dette afsnit undrer mig, idet det her skal understreges, at jeg i sagens natur kun anker over den afgift, der er blevet pålagt mig selv. De øvrige bestyrelses- og direktionsmedlemmer i A A/S, der måtte være blevet pålagt en lignende afgift var alle "koncern-interne" ansatte i B-koncernen og kan dermed betragtes som en del af den daglige ledelse af A A/S, hvilket jeg ikke har været. Jeg anmoder derfor både E&S og Erhvervsankenævnet om at skelne nøje imellem "koncern-interne" (herunder "den daglige leder") og "koncern-eksterne" medlemmer af selskabsledelsen og imellem det, man med føje kan forvente af de to forskellige kategorier i en sammenhæng som denne.

2. Vedlagt Redegørelsen findes således bl.a. (a) E&S' "erindringsbrev" af 24. april 2008, hvis eksistens jeg først her med Redegørelsen får kendskab til, (b) "påkravsbrev" af 23. juni 2008, som jeg først blev orienteret om ved E&S' skrivelse af 9. januar 2009 til mig, samt (c) meddelelse af 25. august 2008 om E&S' initiativ til at begære A A/S opløst, som jeg først indirekte fik kendskab til med e-mail af 28. august 2008 fra G i Brasilien Disse 3 skrivelser er alle sendt til A A/S' adresse ... og har derfor kun været umiddelbart tilgængelige for personer, som jeg ovenfor har benævnt "koncern-interne". Disse tre i denne sammenhæng meget vigtige skrivelser fra E&S er der ingen "koncern-interne" personer, der på noget tidspunkt har taget initiativ til at videresende til mig, og jeg ser dem derfor for første gang her vedlagt Redegørelsen. Jeg har med andre ord ikke haft nogen som helst mulighed for rettidigt at kunne reagere på de to førstnævnte skrivelser og dermed forhindre den mig pålagte afgift. (Ved den tredje skrivelser fremkomst er vi allerede i en ny situation, der dog i denne s sammenhæng – og som en sidebemærkning – forekommer mig højst mærkværdig, idet det omstridte afgiftskrav åbenbart aldrig ville være blevet stillet af E&S, såfremt vi fra A A/S' side ikke fra det tidspunkt af handlekraftigt havde arbejdet på – og opnået, som tilfældet var – at få A A/S bragt ud af tvangsopløsningssituationen og i stedet for havde ladet selskabet opløse.) At jeg ikke rettidigt har fået tilsendt et eneste af de tre nævnte skrivelser betragter som et "ganske upåregneligt forhold" (jf. ÅRL § 152)

3. Om "Sagens retlige omstændigheder" står der i Redegørelsen i sidste afsnit på side 2, at "Det fremgår af årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 4. pkt., at hvert enkelt medlem af øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for de i loven fastsatte frister." Det skal her ikke bestrides, at dette er lovens ord. Jeg skal derimod hævde, at det i det konkrete tilfælde har ligget uden for min magt at forårsage, at pågældende regnskab blev indleveret til tiden og dermed leve op til det af loven pålagte ansvar. Bestemmelsen bliver derfor i det konkrete tilfælde meningsløs: Man kan ikke pålægge mig et ansvar for noget, som jeg ikke har kunne forhindre ske. Dette skal jeg helt konkret forklare, som følger: A A/S har juridisk adresse i ... Danmark. Herfra varetages selskabets administration, herunder bogholderi, udarbejdelse af (års-)regnskab samt intern og ekstern revision ("Team A"). Selskabets direktør befandt sig som andetsteds oplyst i russisk Kaliningrad, hvor han samtidig ledede A A/S' tre russiske datterselskaber ("Team B"). Mine to brasilianske kollegaer i A A/S' bestyrelse, som udgjorde flertallet i bestyrelsen, var ansatte i det ultimative B-moderselskab i brasilianske Sao Paulo ("Team C"). For at A A/S kunne indlevere sit årsregnskab rettidigt til E&S var det en forudsætning, at "Team A" overhovedet udarbejdede regnskabet rettidigt. "Team A" (for øvrigt under formel ledelse af "Team B") kunne imidlertid ikke udarbejde et endeligt årsregnskab, før "Team B" forsynede det med lokale russiske regnskaber for de tre russiske datterselskaber. Da først "Team A" og "Team B" havde fuldført deres del af processen, var det nødvendigt, at "Team C" som bestyrelsesflertal underskrev regnskabet, før dette indsendtes til E&S. Som det fremgår af min anke af 12. januar 2009, lykkedes det mig med nød og næppe at coache "Team A" og "Team B" så meget, at det pågældende regnskab bliver færdiggjort før indleveringsfristen den 31. maj 2008. Imidlertid forsager "Team C" – i første omgang uden min viden – herefter sporenstregts i at få regnskabet godkendt og indleveret til E&S. Da jeg medio juni 2008 erfarer, at "Team C" i første omgang således har fortaget, sætter jeg igen alt, hvad der er mig muligt, ind på at få regnskabet ordentligt godkendt og indleveret til E&S. Men igen forsager "Team C" (se videre herom i under pkt. 5 nedenfor). Dette hændelsesforløb er for mig et udtryk for "ganske upåregnelige forhold". Derfor støder det min retsbevidsthed, at jeg som en enkeltperson, der står uden for nævnte koncernstruktur, i det konkrete tilfælde kan blive pålagt ansvaret for den rettidige indlevering af A A/S' årsregnskab for 2007.

4. I Redegørelsens andet afsnit på side 4 står der bl.a. "I mellemtiden er der intet sket i sagen." Dette er ikke korrekt. Som jeg skriver i min anke af 12. januar 2009 mindede jeg telefonisk adskillige gange A A/S' daglige ledelse samt mine brasilianske bestyrelseskollegaer om den danske indsendelsesfrist for årsregnskaber. Dette forhold kan jeg

i sagens natur ikke dokumentere på skrift, men Erhvervsankenævnet ville om nødvendigt kunne få det bekræftet af selskabets daglige leder.

5. I Redegørelsens sidste afsnit på side 4 står der: "Klager har efter det oplyste intet foretaget sig for at følge op på generalforsamlingen, herunder at sikre sig, at årsrapporten blev indsendt." Hertil kan jeg kun bemærke, at jeg for alvor har været udsat for et "ganske upåregneligt forhold", idet det må hævdes, at det i hvert fald ikke er rimeligt at forvente, at et menigt bestyrelsesmedlem efter afholdelsen af den ordinære generalforsamling følger op med at kontrollere, at den daglige leder har foretaget det, der bør betragtes som en rutinehandling, nemlig at denne "uden ugrundet ophold efter godkendelsen skal indsende den reviderede og godkendte årsrapport til E&S". AT jeg på dette punkt har været i god tro, skal jeg sandsynliggøre ved flg. Forhold og yderligere dokumentation: Med e-mail af 30. juni 2008 ... meddeler jeg G, at min arbejdsgiver og aktionær i A A/S, nemlig C, samme dag har overført yderligere aktiekapital i størrelsesordenen DKK 4.700.000 til A A/S i forbindelse med en aftalt aktiekapitaludvidelse i selskabet. Som det ses af vedlagte, takker G mig uden forbehold allerede den 1. juli 2008 for meddelelsen. Det må være særdeles meget imod formodningen, at jeg den 30. juni 2008 skulle have foranlediget C til at udbetale nævnte, ikke ubetydelige beløb, såfremt jeg havde haft den ringeste anelse om, at A A/S på nogen måde havde et problem vis-a-vis E&S, som tilfældet senere viste sig at være, med det endnu ikke indleverede årsregnskab. Endelig skal der henvises til, at jeg i nævnte mail af 30. juni 2008 til Pease anmoder denne om, at han foranlediger, at A A/S' advokat foretager sig det fornødne i forbindelse med aktiekapitalforhøjelsen. Jeg kan på et bestyrelsesmøde i A A/S i Kaliningrad den 14. august 2008 stadigvæk ikke få bekræftet, at nævnte aktiekapitalforhøjelse er blevet formaliseret, men får dog lovninng på, at selskabets direktør vil følge op på spørgsmålet Jeg er efterfølgende blevet informeret om, at da A A/S' daglige leder / administration endelig følger op på dette spørgsmål, er det for sent, idet A A/S i mellemtiden af E&S er blevet begæret tvangsopløst, hvorfor nævnte aktiekapitalforhøjelse overhovedet ikke kunne formaliseres.

6. Idet jeg som indledningsvist anført på intet tidspunkt har været en del af A A/S' "daglige ledelse" indeholder Styrelsens konklusion på side 5 i Redegørelsen en graverende misforståelse eller i bedste fald en fejlformulering, idet der står: "Styrelsen fastholder derfor afgørelsen om pålagt afgift for den daglige leder." Uanset baggrunden for denne malplacerede konklusion falder den ironisk nok på det afgørende punkt meget fint i tråd med mine egne ræsonnementer og konklusioner, som jeg har anført ovenfor, idet også jeg mener, at den daglige ledelse af A A/S har forsømt sine pligter i flere henseender i denne sag. Som påvist i min anke af 12. januar 2008 og ovenfor i denne skrivelse har der derimod foreligget flere for mig "ganske upåregnelige forhold", der tilsiger, at det i det konkrete tilfælde er uberettiget at pålægge mig som menigt, koncern-eksternt bestyrelsesmedlem i A A/S en afgift. ..."

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er ved skrivelse af 7. maj 2009 fremkommet med følgende bemærkninger:

"...

Klager oplyser under pkt. 2, at han først den 28. august 2008 bliver gjort opmærksom på, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har afsendt et erindringsbrev af 24. april 2008, et påkravsbrev af 23. juni 2008 og styrelsens anmodning om opløsning af selskabet hos [skifteret], jf. brev af 25. august 2008.

Alle tre breve er sendt til A A/S' adresse ..., og derfor har klager ikke kunnet nå et reagere på de første to breve og derved forhindre den pålagte afgift. Klager anser det forhold, at han ikke rettidigt har fået tilsendt et eneste af de tre breve som et ganske upåregneligt forhold.

Hertil skal det bemærkes, at styrelsen afsender de ovennævnte breve til virksomhedens registrerede adresse. Således fremgår det af årsregnskabslovens § 150, stk. 1, at styrelsen sender brev med påkrav om indsendelse af virksomhedens årsrapport til virksomhedens registrerede adresse.

Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne til årsregnskabslovens § 152 som eksempel på forhold, der ikke kan begrunde afgiftsfritagelse, at ledelsesmedlemmet ikke har fået kendskab til påkravsbrevet inden udløbet af påkravsfristens udløb.

Klager oplyser under pkt. 6, at han er blevet betegnet som den daglige leder i styrelsens svar af 6. marts 2009. Hertil

skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen korrigere sit svar og oplyse, at K er registreret som bestyrelsesmedlem i A A/S.
..."

K har ved skrivelse af 18. maj 2009 heroverfor bemærket:

"...

E&S' supplerende bemærkninger foranlediger mig til at komme med følgende supplerende – og afsluttende – bemærkninger:

1. Det konstateres med tilfredshed, at E&S medgiver, at styrelsen i sit svar af 4. marts 2009 fejlagtigt har anført mig som den daglige leder af A A/S. Det forekommer mig på den baggrund dog påfaldende, at styrelsen ikke som en følge af denne fejltagelse har fundet anledning til også på andre punkter at korrigere sit svar af 4. marts 2009. Styrelsen synes således fortsat ikke at skelne imellem det ansvar, der i denne sammenhæng med rimelighed kan pålægges hhv. den daglige leder og hvert enkelt bestyrelsesmedlem og herunder specielt mig selv som "koncern-eksternt" bestyrelsesmedlem.
2. Det er mig vel bekendt, at manglende kendskab til de forskellige breve ("erindringsbrev", "påkravsbrev", "anmodning om opløsning") afsendt af E&S til A A/S i bemærkningerne til årsregnskabslovens § 152 angives som eksempel på forhold, der ikke kan begrunde afgiftsfritagelse. I denne sammenhæng vil jeg imidlertid tillade mig at pege på to forhold: Det første forhold er den kendsgerning af generel karakter, at nævnte breve udelukkende sendes til selskabets adresse og ikke til de enkelte bestyrelsesmedlemmers adresse. Dette forhold virker særdeles uhensigtsmæssigt, idet en fremsendelse af nævnte breve direkte til de enkelte bestyrelsesmedlemmer uden tvivl ville have en meget større virkning, specielt i et tilfælde som det konkrete, hvor indholdet af de pågældende breve slet ikke bliver videreformidlet til mig som bestyrelsesmedlem. Det andet forhold er den kendsgerning i den aktuelle sag, at E&S i sin skrivelse af 9. januar 2009, der er den første skrivelse sendt direkte til mig på min adresse, henviser til påkravsbrevet af 23. juni 2008. Denne henvisning forekommer i bedste fald overflødig, idet det hævdes ikke at have nogen betydning for pålæggelsen af afgiften, og i værste fald inciterende, idet E&S nok har kunnet sende sin (standard-)skrivelse om den faktiske afgiftspåleggelse til det enkelte bestyrelsesmedlems adresse, men derimod ikke påkravsbrevet, et rettidigt kendskab til hvilket på et meget tidligere tidspunkt formodentlig ville have afværget den videre uheldige gang i sagen og dermed også selve afgiftspåleggelsen.
3. Endelig noteres det, at E&S i styrelsens supplerende bemærkninger ikke anfægter, at der for mig i den konkrete sag har været tale om flere "ganske upåregnelige forhold" som beskrevet i mit indlæg af 11. marts 2009, og som går ud over de ovenfor under punkt 2 nævnte forhold.

..."

Ankenævnet udtaler:

Af de specielle bemærkninger til årsregnskabslovens § 152 (lovforslag L 138/2000-01) fremgår blandt andet:

"Det foreslås, at retstilstanden efter den gældende årsregnskabslovs § 62, stk. 7, 2. pkt., videreføres således, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvor der foreligger ganske særlige omstændigheder, kan fritage det enkelte ledelsesmedlem eller filialbestyrer helt eller delvist for betaling af afgift efter § 151. Det er dog en forudsætning, at den pågældende konkret kan dokumentere over for styrelsen, at han eller hun har søgt at fremme indsendelsen m.v., og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges den pågældende til last.

Et bestyrelsesmedlem eller en direktør kan f. eks. ifølge aktieselskabslovens § 56, stk. 2, forlange bestyrelsen indkaldt, og dagsordenen kan i givet fald indeholde et punkt om indsendelse af årsregnskab m.v. i behørig stand. Opnås der ikke tilslutning til dette, har bestyrelsesmedlemmet eller direktøren ret til at få indført indsigelser i bestyrelsens protokol, jf. aktieselskabslovens § 56, stk. 3.

...

Som eksempler på forhold, som ikke i sig selv fritager et ledelsesmedlem for afgift, kan nævnes følgende: at

ledelsesmedlemmet ikke har fået kendskab til påkravsbrevet inden udløbet af påkravsfristen i lovforslagets § 150, stk. 2, på grund af virksomhedens eller ledelsesmedlemmets egne forhold ...
"

Henset hertil foreligger der - uanset oplysningerne blandt andet om D A/S' konkurs, om Ks kommunikation med selskabets øvrige ledelse og revisor om færdiggørelse af årsrapporten for 2007 og hans bestræbelser på at fremme afholdelse af generalforsamling og om tidspunktet for Ks kendskab til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens påkravsbrev af 23. juni 2008 - ikke grundlag for at fritage K for afgift.

Herefter, og da der i øvrigt ikke er anført sådanne særlige omstændigheder, som efter årsregnskabslovens § 152 kan danne grundlag for hel eller delvis eftergivelse af pålagte afgifter for ikke rettidig indsendelse af årsrapport, tiltræder ankenævnet den af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved skrivelse af 9. januar 2009 pålagte afgift.